

המשך סיפור לשבת – "המנצח הגדול רוצה לשמוע את התו שלי"

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"שטיות והבלים" השיב טוסקניני "הם הרסו לי את היצירה. אני כתבתי את היצירה על מנת שינגנו אותה 15 נגני כינור, ולצערי היו כאן רק 14. הם פשוט ביזו וקילקלו לי... אוי לאותה בושה".

"הביוגרף הצעיר היה בטוח שדעתו של טוסקניני נטרפה עליו. מי יכול להבחין בין 15 או 14 נגנים. אתה בטוח אדון טוסקניני שהיו כאן רק 14 נגנים, מנין לך... אולי היו 15?"

"הא, הא, אני היוצר, אני המלחין, ולכל כנר וכנר אייפיתני את הצליל המיוחד שלו, ואת התו היחודי שלו... הם, תלמידי הישיבה תו אחד היה חסר, התו החמישה עשר. 14 נגנים, זו זילות של היצירה... חבל חבל!".

"הביוגרף לונדרי לא התעצל, עוד באותו יום הוא נסע לרומא, חקר בדק ומצא אצל מפיקי הקונצרט שהיו באמת רק 14 נגנים. הכנר החמישה-עשר חלה כמה שעות לפני הקונצרט ונעדר".

ראש הישיבה הרב אביגדור מלטינובסקי היפנה מבטו לר' פנחס כצנלבונו וחתם את השיחה: "ר' פנחס, ר' פנחס, אתה יודע מי היוצר הכי גדול? הקב"ה. העולם הזה וברואיו, הם הנגנים בקונצרט הענק של החיים היהודיים האמיתיים. כל אחד קיבל את הכלי שלו, ואת התו היחודי שלו... הם, תלמידי הישיבה היקרים שלי מנגנים את מה שהם חייבים לנגן, עם המון תווים ומנגינות ולהטוטים וירטואוזים, וזה נשמע יפה, אבל זה חסר. זה חסר מאד, הקב"ה יודע שבקונצרט הזה חסר תו מיוחד, קטן וחיבי, קטן וחיבי, הוא רוצה את התו שלך, את התו שלך, ואם התו הזה - חלילה - חסר, אז היצירה לא מושלמת. לך לנגן עם התו שלך ר' פנחס, הוא התו היחודי שניתן רק לך".

והשניים נפרדו בלחיצת יד חמה.

בקץ האחרון, אחרי שלוש שנים, חזרה הישיבה שוב לאותה עיריית נופש צ'רלסטון.

ראש הישיבה הרב אביגדור הבחין שר' פנחס לא נמצא שם. הוא ניגש לביתו בפאתי העירייה והקיש על הדלת. בחור צעיר גבה קומה וחבוש כיפה פתח והשיב לשאלת ראש הישיבה: "אני הבן שלו... אבל אני מוכרח לספר לך כבוד הרב, אבא נפטר לפני מספר חודשים. עד היום האחרון הוא אחו בידי גמרא שוטנשטיין ושינן סוגיות, וכל הזמן אמר לי "בני יקירי, המנצח הגדול מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, רוצה מאד לשמוע את התו שלי".

פרח לדרך

מסתובבים בעולמו הרבה אנשים מתוסכלים, מאוכזבים, המבכים תדיר את מיעוט כשרונם והצלחתם. הם נעים כמו הצל של עצמם עם גיבנת ענקית שנקראת "חוסר הערכה עצמית" ומטושטשת האולכת ומדלדלת עד לחוסר אונים. תסכולם של אנשים אומללים אלה נובע בעיקר עקב קניאה ביכולותיו של האחר, ורצון בלתי מוסתר להיות חכם כמו... עשיר כמו... ומצליח כמו. הם רוצים להיות "כמו", ושוכחים להיות עצמם.

מה חבל שיהיו יקרים אלה לא קלטו עדיין שבוראם, אבינו מלכנו, לא מבקש מהם להיות "כמו", אלא מבקש מהם להיות מה שהם. שינגנו עם הכשרון או חוסר הכשרון שקיבלו, שירקדו עם הרגליים התקינות או הצולעות שקיבלו, העיקר שישמיעו לבורא את התו הפרטי שלהם, שכה חסר בהרמוניה הווקאלית והשמימית של שירת הבריאה.

רוצי אחים, רוצו לנגן את התו הפרטי שלכם.

סוף.

מילתא דבדיחותא

שד לאור יום

אחרי 36הכרייט האך זאץ אשט קניט הסופר, והגמיל
אצוק באמל3 המסריים: זה שד! זה שד!
נכהו הסופרים והפניו משרה. נעץ השטר אלאץ: אדון
נכה, אחר או השטר, גכא בקשה הגמיל או?
אכ מה עשיג? הגפלא זאץ. כי נסיט אשדז אג המנהל!
קודיע או השטר, ואלה אגה חושב ככה? גמה זאץ
כי אצקט זה שד! אחר השטר, בעודו מוציא אסיקס
מכיס מכספיו. הטל שזה שד, משיה או זאץ, גזאה אג
המחייבם על המד פמא...

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך בא אליך ויתחוק ישראל וישב על המטה" (מח' ב')

ונראה לרמז בזה מה שאמרו חז"ל בנדרים: "כל המבקר חולה נוטל אחד משישים בצערו". ומבואר שם שזה דווקא אם המבקר הוא בן גילו של החולה. הכוונה ששניהם אותו מזל וידוע שיוסף היה בן גילו (בן מזולו) של יעקב, כמו שמבואר במדרש על הפסוק "כי בן זקונים הוא לו". וא"כ, **"ויגד ליעקב הנה בנך יוסף בא אליך"**, ו-"הנה" בגימטריה **שישים**. שאמרו לו, עכשיו יש את כל השישים מהמחלה, אך אחרי שיוסף בא אליו ונטל אחד משישים מחוליו של אביו, אז יעקב התחזק מעט **"וישב על המטה"** - הוא הצליח לשבת על המטה, ו-"**המטה**" בגימטריה **נט'** שנשארו לו רק **נט'** (59) חלקים מחוליו. [פנינים משולחן הגר"א וכן האשליך הקדוש]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים חדשים במחירים מוזלים וכן אופניים יד שניה במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות" קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים. אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן" מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

מדור חודשי חדש!
בעלון של שבת
מברכין.
בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 16:19
יציאת השבת: 17:11
רבנו תם: 17:41
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

336

ליווג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

עלילי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ז'ורג'יה,
הרה"ג רבינו אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא,
שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מנויית בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס.

לרפואה ולהצלחה:
מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, חננאל בן קרין, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל:
יעקב דוד בן שוכרה-
מרים אהובה בת מולוק
אורה בת חביבה
מיכאל בן גולדה- רוגית
בת מרים
שאול בן יפת- ציונה
בת רחל
מירב בת ציונה- יעל בת מירב
לע"נ: שלום בן סעדיה*
רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות:
052-718-38-66
מאיר נוראני

'כל מה שה' עושה, הכל לטובה'

אמא! " קראתי בבהלה לעבר אמי שניצבה במטבח וקילפה תפוחי אדמה לארוחת צהריים, " ראי אילו פצעים משונים יש לי בגוף". אמא שמעה את קריאתי המבוהלת, היא שמטה את הסכין ותפוח האדמה על השולחן ומהרה לעברי. כאשר הביטה בפצעים שהופיעו על גופי, חזרו פניה והיא אמרה באימה: "אני מקווה שזו לא צרעת..."לאחר מכן נטלה בזריזות את תיקה ומעילה, והורתה לי: " היכנסי בזריזות למיטה, ואילו אני ארוץ לקרא לדוקטור במברגר שיבא לראות אותך". חשתי כי הפחד לופת אותי. מה טיבה של מחלת הצרעת שכל כך מדאיג את אמא!?! " הרהרתי באימה. למזלי לא נותר לי זמן רב להרהורים המפחידים, שכן כעבור דקות ספורות נראו דרך החלון הסמוך למיטתי דמויותיהם של אמי והרופא כשהן ממהרות במורד הרחוב. תוך כמה דק השנים כבר ניצבו לידי. דוקטור במברגר הרכיב את משקפיו המוזהבות ובחן את הפצעים במבט מדקדק. " אל בהלה גברת פיין", הוא פנה אל אמי בקול מרגיע, "אלו פצעים של אבעבועות רוח, זוהי מחלת ילדים נפוצה, היא איננה מסוכנת כלל, ובדרך כלל עוברת תוך כמה ימים".

חיוך של הקלה התפשט על פניה של אמי הטובה, ואילו הרופא פנה אלי והזהיר: "אם אינך רוצה שתשארנה לך צלקות מהפצעים, הזהרי לא לגרדם". הוא הותיר על השידה שבחדרי אבקה לבנה, שאותה יש לפזר על הפצעים כדי להקל מעט על תחושת הגרוד, ופנה ללכת "אוף! פניתי לאמי ברול מתפנק. "לשם מה צריכה אני את הפצעים הללו בדחוק עכשיו ?המורה הבטיחה לנו שמחר נצא לקטוף סביונים בשדה שמאחורי בית הספר, ועכשיו כולם תהינה , ואילו אני אשתעמם פה במיטה" אמי הביטה בי במבט מלטיץ ואמרה: "לא כל דבר אנחנו מבינים, שרה. אך עלינו לזכור שכל מה שה' עושה הוא לטובה". נאנחתי בהשלמה, פתחתי ספר שאמא הגישה לי והתחלתי לעיין בו. לפתע נפתחה הדלת, אבא נכנס הביתה בריצה, טרק את הדלת מאחוריו ונעל אותה בשני מנעולים. מראה פניו היה מבוהל והוא פנה לאמא שנחפזה לקראתו בקול חרישי: "הטורקים מסתובבים ברחובות ותרם אחר אנשים שהשתמטו מגיוס לצבא, עלי להגיע למחבוא בזריזות". למרות שאבא דיבר בשקט, הגיע הדברים לאזני וגרמו לי לבהלה עצומה. בתקופה זו השתוללה בעולם מלחמת העולם הראשונה. הטורקים ששלטו בארץ ישראל ספגו אבדות רבות במלחמה, ולכן חיבו את כל מי שמסוגל היה לנכ- להתגייס לצבא. סכנת מוות רחפה על המתגייסים, ועל החיילים היהודים רחפה גם סכנה רוחנית, שכן כמעט בלתי אפשרי היה לקיים אורח חיים יהודי בצבא הטורקי.

לכן עשו היהודים מאמצים רבים להשתמש מהגיס בצורה חוקית, אך אבי, כמו יהודים רבים אחרים, לא הצליח לקבץ פטור מהגיס, והיה נתון בפחד תמידי שמא יתפס. ידענו כי אם יתפס בידי הטורקים, צפויים לו עונשים אכזריים ביותר ועלולים ח"ו גם להוציאו להורג על 'עוון' השתמטות מהצבא. נקל אפוא להבין מדוע נחרדתי כל כך. דמעות זלגו מעיני והתחלתי ללחוש מזמורי תהילים שידעתי בעל פה: " אנה ה' " התחננתי מעומק הלב, "הצל את אבא שלי ואלו אני אשתדל להיות ילדה טובה יותר". אבא הזדרז אל המחבוא שכבר מוכן היה מראש, הוא עלה במהירות במדרגות שהובילו אל עלית הגג, ואמא החלה גוררת את ארון הברזל הגדול שניצב בפנינת החדר לעבר המדרגות, הארון היה כבד מאוד והמאמץ שנדרש מאמא להזיזו היה גדול, פניה היה אדומות, הזיעה נגרה מהן וידיה רעדו מרוב מאמץ.

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1 – פרשת שבוע.

המשך מעמוד 1.

המשך מעמוד הקודם.

אך היא לא אמרה נואש ולא נעצרה אפילו למנוחה קלה בידעה את דחיפות הענין. הארון התקדם סנטימטר אחר סנטימטר וכבר הסתיר כמעט לגמרי את המדרגות. לפתע נשמעו דפיקות גסות על הדלת. אמא קפאה על מקומה, אך לאחור רגע התעשתה ונסתה לדחוף מעט יותר את הארון.

הדפיקות בדלת נשנו והנוקשים קראו בטורקית: "פתחו את הדלת מיד, ולא נפרוץ אותה בכח". אמא הזדרזה לטפוח את פניה ועטתה עליהן ארשת בטוחה. היא נגשה לפתוח את הדלת.

בפתח נצבו שני חיילים טורקים: "היכן שמואל פיין?" שאלו בקול קשוח. "הלוואי ואדע", השיבה אמי בקול מסכן, "כבר בשבוע שעבר הוא ברח והשאיר אותי לבדי עם הילדים".

את זה כבר נבדוק לבד", שאגו. הם הדפו את אמי ונכנסו אל הבית, תוך שהם אומרים: "אך דעי שאם שיקרת אותנו, תענשי חמורות!" שני החילים עברו מחדר לחדר וחישפו את אבי ביסודיות רבה, תוך שהם זורעים בבית הרס וחורבן.

הם פתחו ארונות ושפכו את תכולתם על הריצפה. מדי פעם הם תחבו לכיסיהם חפצי ערך שחמדו לעצמם, שברו כלים ומרצפות, ולא ניראה היה כי תשאיר 'בלטוה' שלמה לאחר שיעזבו. אמא ואני עקבנו אחריהם במתח נוראי כשבלבנו תפילה לה' שישמור עליהם. לפתע קרא אחד החילים לחברו: "עזור לי להזיז את ארון הברזל הזה, הוא עומד כאן בצורה משונה, וניראה כי הוא מסתיר מדרגות מאחוריו".

חשתי שלבי הולם בחזקה ועוד מעט תפרוץ מפי זעקה. חברו ניגש לעזור לו והם החלו לגרר את הארון ולנסות להזיזו לצד הקיר. כשראייתי את מעשיהם, לא שלטתי עוד בעצמי ופרצתי בקול בכי. שני החילים עזבו לרגע את הארון והתבוננו בי. לפתע קרא אחד מהם "ראה את הילדה חולה בצרעת, אנו עלולים להדבק!!! " הוא החל לנוס לעבר הדלת כשהוא מזרז את חברו לברוח. אמא עמדה נטועה במקומה ומבטה עוקב אחריהם, עד שנעלמו מן העין. דמעות של אושר זלגו מעיניה. לאחר מכן הביטה בי במבט אוהב ואמרה: "רואה את שרה'לה? כל מה שה' עושה, הכל לטובה".

סוף.

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי

איך עושים?

מכינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה

לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"

קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כן עושים 18 פעמים.

אח"כ קוראים מפרק קי"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"

מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת ויחי

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"

במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 כאו מהאונ'כס!

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימי מורתי:

שרה נוראני בת מרים

אהובה

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה

שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון דקר

03-676-8181

לא גובים הונאה טלפונית

סיפור לשבת – "המנצח הגדול רוצה לשמוע את התו שלי"

מאת הסופר הרב קובי לוי.

הקץ האמריקני היכה על קודקודם של בני האומה המדושנת על שלל קרני השמש שנשא בזיקלונו, וכמו הטיח אותם לעבר אתרי הנופש, הפזורים להם בהרים. שם בפסגות הירוקות, בין חורשות הצאלון לשדרות האלקליפטוס ושיחי הקטיפה, נושבת לה רוח צוננת משהו, הממוזת את הנשמות המבקשות להימלט מרתחת הקץ הלהוטת.

אוי, אוי, איזה חום אמריקני נורא, מוכר לכבד! אצלנו ב'דרגון החרדי, קוראים לתקופה הזו "בין הזמנים". בשלושת השבועות הרוחניים הללו, מחפשים לעצמם מעלי התורה, צורבים ואבירים, פינה קטנה להניח בה את הראש, להתרפא על הסטנדר מתחת לצל ענק של עץ עב-צמרת, ולהגות בסוגיה שהלב חפץ בה.

ראשי שיבת "דרך עץ החיים" בארה"ב, הרב אביגדור מלטינובסקי אירגן לפני כשלוש שנים שבוע נופש לתלמידיו החרוצים באחת מעיירות הנופש התקועה לה על פיסגת הר מרשים, והמסקיפה אל נוף משובב נפש עם אוויר צלול כמו מי-מעין טריים. צ'רלסטון שם העיירה.

הרב אביגדור ידע, כי נופש זה איננו אלא סולם כביר המסייע לצורבים הצעירים לחדש כוחות, להתרענן, כדי לחזור בזמן הבא לשיטיגן הכל כך מוכר בין כתלי הישיבה. שלא תטעו, מעבר לשילום ספורים באזור, ישבו הלומדים האמריקנים בבית המדרש הקטן צ'רלסטון והתענגו על סוגיות חדשות ומרתקות, ושתו בצמא את השיעור הקצר והשנון שהכין להם ראש הישיבה הרב אביגדור.

לאחר טיול הבוקר הנעים ביום הראשון, נכנסו תלמידי "דרך עץ החיים" לבית המדרש הקטן של העיירה, ופתחו ספרים. תוך דקות ספורות החל השיטיגן להעלות עשן של ריחאח דאורייתא, עד לרגע בו היסה ראש הישיבה את תלמידיו ופתח בשיעור מקדים על הסוגיה המרתקת.

אחרי ארבעה משפטים נשא הרב אביגדור עיניו, והבחין בפאתי בית המדרש ליד הכניסה לעזרת נשים, ביהודי כבן חמישים, כיפה שחורה עשויה קרטון על ראשו, ולגוד עינו גמרא כחולה, מהדורת שוטנשטיין. הרב אביגדור שת ליבו לכך, שהיהודי עם כיפת הקרטון מרותק לסוגיה שלו, ופיו ממלמל וחוזר על המילים הקודשות. "מעניין" הריר בלבו, "האיש שקוע בשטייגן שלו, וזה כל כך לא מתאים לכיפה המצחיקה שעל ראשו...".

מכאן ואילך במשך 25 דקות שטח הרב אביגדור את כל הקושיות שלו על הסוגיה, ועם תום השיעור הר הגעש התורני המשיך לסעור.

כך ביום השני, וחוזר חלילה ביום השלישי. היהודי עם כיפת הקרטון החל כורה אוזניו לנועשה סביבו, ופה ושם הקיינו עיניו הבעות של תמהון והשתאות מן הנעשה סביבו.

"יהודי משונה" הספיר ג'ונתן קלמנוביץ משיעור א' "הוא לומד בשטייגן ואחר-כך שותק ומואזין לנו... אולי כבוד הרב ישוחח איתו", הציע לראש הישיבה "כן, בדיוק חשבתי לפנות אליו..." השיב הרב אביגדור, ותוך שניות ספורות התיישב לצידו.

"נעים מאוד, שמי אביגדור, אני ראש הישיבה שבאה לנפוש כאן, באנו לכאן מתחילי. כבר בדקה הראשונה של ביצוע היצירה החשובה, עלתה נענים מאד שמי פינחס כצנלובן, אני תושב העיירה צ'רלסטון".

"אדוני לומד מסכת תענית, יפה מאד, הגעת לאגדתא המופלאה. על נחום איש גמזו... אחד התנאים שצברו את אמות המוסר של העם היהודי ברגישות שלו לעניים..."

"נכון, במידה מסוימת גם אני נחום איש גמזו, אני בעל יסורים אבל להבדיל ממנו אני לא ביקשתי מהקב"ה יסורים שיבואו עלי, הקב"ה שלח אותם

אלי מבלי שאבקש". ראש הישיבה נע באי-שקט על כסאו, כי חש קצת חוסר נעימות מימית הצער שהשתררבה בקולו של פנחס.

"לא עליכם ולא על אף אחד מישראל, לפני חכמי שנה חליתי במחלה לא פשוטה, ועולמי חרב עלי. מעולם לא הייתי שומר מצוות, אבל עם היודע המחלה רצתי לכאן, לבית המדרש, כדי לבקש על חיי מהקב"ה אחרי תפילה ארוכה רווית דמעות הבחנה בספר הגמרא הזה והתחלתי ללמוד בו. מעולם לא לימדוני גמרא, אבל ההסברים הקולחים וההקדמות האירו את עיני, והרגשתי שאני נמשך בחבלי קסם לחוכמה שיש כאן. זו הפעם השלישית שאני חוזר על מסכת תענית..."

"אשריך, זה נפלא מאד. אתה לומד מצוין" עודדו ראש הישיבה. "סלח לי כבוד הרב... נמולה הבעה עמומה על פניו של פנחס כצנלובן "אבל אני לא יותר מאכס, עפר ואפר, חסר דעת ונטול ידע שמכונני. אני שומע כבר שלושה ימים את הפילפולים והסברות, והשכל הישר של תלמידיך, ומרגיש נעלב ונוכח. אין לי אפילו צורה של יהודי, בטח לא קצה קצתו של תלמיד חכם. הנערים הללו בני 14 עולים עלי עשרת מונים, איזה מוח מוזק, איזה כושר ביטוי וכוסר ניתוח יש להם, לא יאומן".

הרב אביגדור הביט ביהודי החולה והעגמומני, וחיש מילים לעודדו. לפתע הוא נזכר, כי אמש הוא הבחין במרפאת חדרו בגזיר עתון קטן, "אינני קורא עתונים, אבל אם הגזיר הזה הגיע אליך" כך חשב "אולי יש בו מסר, כעין בת-קול שגשלה משמיים".

הרב אביגדור שלף את גזיר העיתון מארנקו ואמר: "ר' פנחס הרשה לי להקריא לך מה כתוב כאן, ואולי בחסדי השם יאירו עיניך וגם עיני כמובן". והרב טורקאי: "המלחין האיטלקי הדגול טוסקניני נפטר לפני כ 60 שנה. כשהיה מוסקניני בן 95, החליט העתון האיטלקי רומא'ורנל להצמיד לו את כריסטופר לונדרי ביוגרף מוכשר, שיראיין אותו על כל תקופות חייו, יתעד עד כמה שניתן את תהליך יצירותיו ויציא לאור ספר רב-מכר. המלחין הקלאסי הישיש, הסביר פנים לביוגרף והסכים להשתף עמו פעולה. ביום הולדתו ה 95 של טוסקניני החליטה הרשות הממלכתית של התקשורת האיטלקית להפיק קונצרט ענק עם המון כלי נגינה. יצירה מאוחרת ומיוחדת של טוסקניני נבחרה להיות הלהלום שבכותר, וכדי לבצע על הצד הטוב ביותר, בחרו את מיטב נגני העולם.

"שר התרבות האיטלקי ביקש להזמין את המלחין הישיש לאולם הגדול כדי שיהנה מביצוע יצירתו המונומנטלית, אך זה סירב. הביוגרף כריסטופר לונדרי ניסה לשכנע את המלחין לצאת לקונצרט, אך זה התעקש להישאר בביתו.

"הקונצרט יועבר בשידור חי ברדיו הממלכתי", הודיע לו שר התרבות האיטלקי. ותוכל לשמוע אותו בשידור חי" טוסקניני שמח, והביוגרף ביקש להיות נוכח עם המלחין בזמן השידור, "אך בתנאי שתשתוק ולא תפרע לי". ביקש הישיש.

לב הקונצרט "ועכשיו תושמע היצירה המופלאה של טוסקניני" הודיע המנחה.

"זה מתחיל. כבר בדקה הראשונה של ביצוע היצירה החשובה, עלתה עווית של זאבזה על פניו של המלחין הישיש. בדקה השנייה הוא החל לנועע ידיו בתנועות ביטול תוך שהוא מפתיר "חבל, חבל, ממש חבל".

"הביוגרף סקן, רוצה לשאול, אך שתק כדי לא להעלות את תמת זעמו של היצר. עם סיום הקונצרט באה השאלה המתבקשת. "מדוע כבודו כל כך מאוכזב... לדעתי היצירה נפלאה".

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה ונכנסים להגרות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 1000-509-03

לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מגני הצעירים

המדת שמעון

03-30-415-72

פיצוחי עישתי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים

בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**

